

УХВАЛА КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Всеукраїнської благодійної організації «Точка опори» щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 24 Конституції України

м. Київ
23 квітня 2014 року
№ 55-у/2014

Справа № 2-50/2014

Конституційний Суд України у складі суддів:

Бауліна Юрія Васильовича — головуючого,
Бринцева Василя Дмитровича,
Вдовіченка Сергія Леонідовича,
Гультая Михайла Мирославовича,
Запорожця Михайла Петровича,
Саса Сергія Володимировича,
Сергейчука Олега Анатолійовича,
Сліденка Ігоря Дмитровича — доповідача,
Стецюка Петра Богдановича,
Тупицького Олександра Миколайовича,
Шевчука Станіслава Володимировича,
Шишкіна Віктора Івановича,

розглянув на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Всеукраїнської благодійної організації «Точка опори» щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 24 Конституції України.

Заслухавши суддю-доповідача Сліденка І. Д. та дослідивши матеріали справи, Конституційний Суд України

у с т а н о в и в :

1. Всеукраїнська благодійна організація «Точка опори» (далі — Організація) звернулася до Конституційного Суду України з клопотанням дати офіційне тлумачення положень частини другої статті 24 Конституції України, що визначають перелік ознак, за якими не може бути привілеїв чи обмежень громадян у їхніх конституційних правах і свободах, в аспекті питань, чи належить ознака «сексуальна орієнтація» до інших ознак і, відповідно, чи забороняє Конституція України дискримінацію за цією ознакою.

Необхідність в офіційному тлумаченні вказаних положень автор клопотання обґрунтовує практичною потребою у їх з'ясуванні або роз'ясненні та наявністю в

українському законодавстві правової невизначеності щодо переліку ознак, за якими заборонено дискримінацію.

Організація зазначає, що відсутність ознаки «сексуальна орієнтація» в національному законодавстві в поєднанні з неефективними механізмами захисту громадян від дискримінації позбавляє гомосексуальних осіб такого захисту, що порушує її права на правову допомогу громадянам.

2. Конституційний Суд України, вирішуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі у зв'язку з прийняттям Другою колегією суддів Конституційного Суду України Ухвали від 16 квітня 2014 року про відмову у відкритті конституційного провадження у цій справі на підставі пунктів 1, 2, 3 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України», виходить з такого.

2.1. Конституційний Суд України неодноразово зазначав, що конституційне звернення може бути внесене особою, яка є суб'єктом відповідних правовідносин та має підстави стверджувати про порушення або можливість порушення її конституційних прав і свобод внаслідок неоднозначного застосування норм Конституції або законів України судами України, іншими органами державної влади, а тому прагне отримати офіційну інтерпретацію норм, які регулюють такі відносини, з метою забезпечення реалізації чи захисту своїх прав та свобод (ухвали від 8 жовтня 2013 року № 46-у/2013, від 12 грудня 2013 року № 67-у/2013, від 22 січня 2014 року № 7-у/2014, від 28 січня 2014 року № 9-у/2014).

Юридична особа має діяти через свої статутні органи, діяльність яких розглядається як дії самої юридичної особи, а тому конституційне звернення від такої особи подається до Конституційного Суду України через представника органу управління (чи керівника), якого визначено відповідно до закону статутом, положенням чи іншим установчим документом (Ухвала Конституційного Суду України від 13 лютого 2003 року № 11-у/2003). Конституційне звернення Організації підписане Глобою Б. С. як виконавчим директором, однак до клопотання не долучено документів (їх копій), які засвідчували б його повноваження звертатися до Конституційного Суду України від імені Організації, тобто не підтверджено його правосуб'єктності.

Наведене є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 1 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне звернення.

2.2. Відповідно до Закону України «Про Конституційний Суд України» суб'єктами права на конституційне звернення щодо офіційного тлумачення положень Конституції та законів України є громадяни України, іноземці, особи без громадянства та юридичні особи (стаття 43), якщо вони вважають, що неоднозначне застосування цих положень судами України, іншими органами державної влади може призвести або призвело до порушення їхніх конституційних прав і свобод (стаття 94).

Аналіз конституційного звернення та долучених до нього матеріалів дає підстави для висновку, що автор клопотання не навів фактів неоднозначного засто-

сування положень частини другої статті 24 Конституції України судами України, іншими органами державної влади, яке призвело до порушення безпосередньо його конституційних прав і свобод.

Таким чином, конституційне звернення не відповідає вимогам пункту 4 частини другої статті 42, статті 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 2 статті 45 цього закону — невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

Враховуючи викладене та керуючись статтями 150, 153 Конституції України, статтями 42, 45, 50, 94 Закону України «Про Конституційний Суд України», Конституційний Суд України

у х в а л и в :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційним зверненням Всеукраїнської благодійної організації «Точка опори» щодо офіційного тлумачення положень частини другої статті 24 Конституції України на підставі пунктів 1, 2 статті 45 Закону України «Про Конституційний Суд України» — відсутність встановленого Конституцією України, цим законом права на конституційне звернення; невідповідність конституційного звернення вимогам, передбаченим Конституцією України, Законом України «Про Конституційний Суд України».

2. Ухвала Конституційного Суду України є остаточною.

КОНСТИТУЦІЙНИЙ СУД УКРАЇНИ